

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Ik zou mijn preek vandaag eens willen beginnen
met deze vraag:

Durven wij nog iets aan God over te laten?

Of hebben wij het idee dat we alles zelf moeten doen?

Dat we zelf voor alles verantwoordelijk zijn?

Als we eerlijk zijn dan moeten we toegeven,

dat we in een cultuur leven

waarin steeds minder ruimte is voor God.

Veel mensen gaan nauwelijks of nooit meer naar de kerk.

Het geloof wordt vaak

als iets ouderwets beschouwd,

of als iets dat al lang door de wetenschap is achterhaald.

Maar daardoor is er ook geen ruimte meer voor God.

En ja, dan moeten we alles zelf doen.

En dat alles zelf doen

leidt vaak tot overspannenheid.

In de regering zijn al verschillende ministers uitgeschakeld
vanwege overspannenheid.

En we zien ook vele jonge mensen

die op de rand van overspannenheid staan.

En ook ik zelf weet maar al te goed

dat je overspannen kunt raken.

En daarom vind ik het zo mooi

dat Jezus in het evangelie van vandaag

ons laat zien, dat we niet alles zelf hoeven te doen.

En zo laat Jezus ons zien

wat 'wij' moeten doen,

en wat 'God' doet.

En Jezus laat ons dat zien

in een hele mooie vergelijking.

Een man gaat uit om zijn land te bezaaien.

En dat doet hij heel losjes.
Hij gooit wat zaad hier en hij gooit wat zaad daar.

Maar dan gaat Jezus met zijn vergelijking verder.
Als de man zijn land heeft bezaaid,
dan laat hij het vervolgens
over aan de aarde zelf.

Jezus beschrijft dat zo mooi als volgt:
'Die man gaat slapen en staat weer op.'
'Elke dag opnieuw.'
Mooi, hè!
Gewoon lekker gaan slapen en weer opstaan.
Wat een overgave.
Wat een loslaten.
Wat kunnen wij daar veel van leren.

En dan beschrijft Jezus heel nauwkeurig,
wat er daarna allemaal toch wel
gebeurt in de grond.
"Uit eigen kracht brengt de aarde vruchten voort."
Met andere woorden:
Nou gaat de aarde aan het werk.

Wij zouden misschien zeggen:
Nou gaat het allemaal automatisch, als vanzelf.
Maar het evangelie is veel nauwkeuriger.
Hooft u maar waar de aarde allemaal voor zorgt:
Eerst de groene halm.
Dan de aar,
En dan het volgroeide graan in de aar.
Het evangelie geeft heel precies aan
hoeveel er allemaal gebeurt met dat zaad
vanuit de aarde.
En pas als dat allemaal is gebeurd,
ja, pas dan komt de boer weer in actie.
Tijd voor de oogst.

Jezus legt de vergelijking verder niet uit.
De mensen moeten het er maar mee doen.
Maar als Jezus later alleen is met zijn leerlingen,
dan geeft Hij wel uitleg over deze vergelijking.
En ik denk dat Jezus ons
met deze vergelijking wil leren:
Wat 'ons' werk is, namelijk zaaien.
Maar bovenal wat 'Gods' werk is:
Zorgen voor de groei.

Wat een prachtige les ook voor ons
vandaag de dag.
Dat we weer eens mogen zien
dat we niet alles zelf hoeven te doen.
Je zou er overspannen van raken.
Maar dat we ook weer eens mogen zien,
wat God doet.
Of in de gelijkenis van Jezus,
wat de aarde allemaal doet.

En toch zou je je nog altijd
een beetje bezorgd kunnen maken,
of ongeduldig kunnen worden.
Hebben we wel genoeg gezaaid?
Hebben we wel genoeg gedaan?
Hebben we aan onze kinderen,
-of ik, aan mijn eigen broers en zussen,-
wel genoeg het geloof doorgegeven?
Of hebben we misschien toch te weinig gezaaid?

En daarom geeft Jezus een tweede vergelijking.
Ik denk om ons nog eens gerust te stellen.
Een mosterdzaadje.
Weet u, dat is nou echt
het allerkleinste zaadje dat je kunt voorstellen.
Ik vergelijk het altijd met maanzaadbrood.
U kent wel die hele kleine, zwarte puntjes,
die op het maanzaadbrood zitten.

Zo ziet mosterdzaad eruit.
En met deze tweede vergelijking wil Jezus ons
weer iets leren, namelijk:
Misschien zaaien wij inderdaad wel
met het allerkleinste zaad, dat er maar is:
mosterdzaad.
En misschien hebben we zelfs wel het gevoel hebben,
dat dat helemaal niets voorstelt.

Maar toch zegt Jezus:
juist dat allerkleinste mosterdzaadje is groot genoeg
om groter te worden dan alle tuingewassen.
En het krijgt zelfs grote, dikke takken.
En in de schaduw van die takken
kunnen vogels hun nestjes bouwen.

Met andere woorden:
onderschat dat kleine mosterdzaadje niet.
Onderschat niet wat u toch al hebt gedaan
om uw geloof door te geven.
Alleen al het feit dat u naar de kerk bent gekomen.
Misschien zegt u wel:
"Ach, dat doe ik gewoon iedere zondag."
"Dat stelt helemaal niets voor."

Maar de mensen om u heen zien het.
Het is misschien maar een heel klein mosterdzaadje.
Maar Jezus zegt dat juist dat hele kleine mosterdzaadje
eens een grote boom zal worden.
Wat een heerlijk, ontspannen evangelie.
Amen.